

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.7.9.2016.MS1

Wrocław, dnia 22 czerwca 2016 r.

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446) Wojewoda Dolnośląski:

stwierdza nieważność

uchwały nr XXIV/269/2016 Rady Miasta Bolesławiec z 25 maja 2016 r. w sprawie wyrażenia zgody na dokonanie darowizny na rzecz Skarbu Państwa nieruchomości gruntowej niezabudowanej, położonej w Bolesławcu przy ulicy Cieszkowskiego, w części:
- § 3.

Uzasadnienie

Rada Miasta Bolesławiec działając m.in. na podstawie art. 13 ust. 2 i 2a ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r., poz. 1774, ze zm.) podjęła na sesji 25 maja 2016 roku uchwałę nr XXIV/269/2016 w sprawie wyrażenia zgody na dokonanie darowizny na rzecz Skarbu Państwa nieruchomości gruntowej niezabudowanej, położonej w Bolesławcu przy ulicy Cieszkowskiego (dalej: **Uchwała**).

Uchwałę na zasadzie art. 90 ust. 1 przedłożono Wojewodzie Dolnośląskiemu 31 maja 2016 r. za pośrednictwem elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej.

W toku badania legalności Uchwały Wojewoda stwierdził jej podjęcie w zakresie § 3 z istotnym naruszeniem art. 13 ust. 2 i 2a ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Na mocy Uchwały Rada Miasta wyraziła zgodę na dokonanie darowizny na rzecz Skarbu Państwa ściśle oznaczonej nieruchomości na ustalony cel publiczny. W regulacji § 3 Uchwały znalazło się postanowienie, zgodnie z którym: „**Darowizna podlega odwołaniu, jeżeli w ciągu dziesięciu lat od dnia zawarcia umowy darowizny nie zostanie zrealizowany cel darowizny określony w § 2.**”

Organ umocowanie do podjęcia Uchwały wywiódł z art. 13 ust. 2 i 2a ustawy o gospodarce nieruchomościami. W świetle tych unormowań nieruchomość może być co do zasady, przedmiotem **darowizny na cele publiczne**, a także przedmiotem **darowizny dokonywanej między Skarbem Państwa a jednostką samorządu terytorialnego**, jak również **między tymi jednostkami**. W umowie darowizny określa się cel, na który nieruchomość jest darowana. W przypadku niewykorzystania nieruchomości na ten cel **darowizna podlega co do zasady odwołaniu** (art. 13 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami). Darowizny nieruchomości stanowiącej przedmiot własności jednostki samorządu terytorialnego dokonuje jej organ wykonawczy – za zgodą rady albo sejmiku. Odstąpienie od odwołania darowizny następuje za zgodą organu, który wyraził zgodę na jej dokonanie. (art. 13 ust. 2a ustawy o gospodarce nieruchomościami).

Przywołane regulacje ustawy o gospodarce nieruchomościami wskazują precyzyjnie zakres działania Rady Miasta w ramach czynności związanych z darowizną nieruchomości gminnej. Organ ten jest władny do **wyrażenia zgody na darowanie określonej nieruchomości oraz wyrażenia zgodny na odstąpienie od odwołania dokonanej darowizny**. W zakresie tym nie mieści się umocowanie do określania, w jakich przypadkach dokonana darowizna będzie podlegała odwołaniu. Analiza przywołanych regulacji ustawy o gospodarce nieruchomościami prowadzi do wniosku, że odwołanie darowizny nieruchomości **jest obowiązkiem w przypadku gdy nie została ona wykorzystana na cel publiczny**. Odstępstwem od tego jest zarezerwowana Radzie Miasta możliwość wyrażenia zgody na odstąpienie od odwołania darowizny (art. 13 ust. 2a ustawy o gospodarce nieruchomościami). Ustawodawca nie wyposażył tego Organu w umocowanie, do np. określania w jakim terminie powinien zostać zrealizowany cel publiczny, w związku z którym dokonano darowizny, aby po jego upływie nie pojawiła się potrzeba odwołania tej czynności prawnej.

Powyższe należy uzupełnić o stwierdzenie, że kwestionowany passus Uchwały modyfikuje rozwiązanie ustawowe w zakresie odwołania dokonanej darowizny. Ustawodawca nie określił, w jakim terminie ma mieć miejsce realizacja celu publicznego, w związku z którym przekazano daną nieruchomość. Ograniczył się jedynie do wskazania, że darowizna co do zasady podlega odwołaniu w przypadku niewykorzystania nieruchomości na cel publiczny (art. 13 ust. 2 zdanie 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami). Nie upoważnia to tym samym Rady Miasta do doprecyzowania tej kwestii postanowieniami Uchwały.

Przedstawione względy uzasadniają konieczność orzeczenia o nieważności § 3 Uchwały.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

WICEWOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

Kamil Krzysztof Zieliński